

հայ բանակին մէջ, իբրեւ զինուորաց կամ «գորաւորաց» հասարակաց՝ ուստի եւ մեծ ըմպելի. թէեւ այս պարագայս չի ժխտեր անօթոյս շինականաց կողմանէ գործածուած թիւնն ալ:

Նաշակ: Փիլոնի հայ թարգմանիչը կը գործածէ զայս իւր կողմանէ (եթէ սակայն նուազ պէտք չէ կարդալ) բնագրին *θηρίκλαια* բառին դէմ (Ճճք. 19), որ կը նշանակէր «սեւ կաւէ մեծ բաժակ» յանուն հնարողին *Թերիկղեսի* (Աղեքս.): Արդեօք հայ թարգմանիչը կը ճանաչէ՞ր այդ ըմպանակին ձեւն՝ անծանօթ ինձ, եւ ըստ *ωΐνισ* նաշակ կոչեց, թէ ըստ կամս գործածեց այս անունն՝ առնելով տոհմային նաւակաձեւ բաժակէ մը, չեմ գիտեր: Բայց այս յայտնի է՝ որ նաւու նմանութիւնն ու կոչումն օտար չէր մեր սպասներէն, ինչպէս տեսանք մառանի մէջ (աստ, 22):

Բաժակ: Ե դարու թարգմանութեանց մէջ կը գտնենք զայս *յն. ποτήριον* (ըմպանակ՝ *πειν* ըմպել բայէն) եւ լատինական *calix* (*յն. κάλιξ*) բառից դէմ,¹ որոց երկրորդը մանաւանդ յայտնի է հեթանոսութեան մէջ (Դար. Ա, 850-1), քրիստոնէ-

1. Իննդ. Խ, 11, 13, 21. Բ Թագ. ԺԲ, 3. Սղմ. Ժ, 7. Մտթ. Ժ, 48 եւն: